

 <p>Ferenczy Múzeumi Centrum [CC BY-NC-SA]</p>	<p>Tárgyak: Patakpart (Bükkös parti részlet szamaraskordéval)</p> <p>Intézmény: Ferenczy Múzeumi Centrum Fő tér 2-5. 2000 Szentendre +36-26-310-244</p> <p>Gyűjtemények: Képzőművészeti Gyűjtemény</p> <p>Leltári szám: SZFM_K_79.98.</p>
---	---

Leírás

Paizs Goebel Jenő (1896, Budapest – 1944, Budapest) a XX. század eleji magyar képzőművészet meghatározó alakja. Grafikai és üvegfestészeti tanulmányai után 1916 és 1924 között a Képzőművészeti Főiskolán előbb Zemplényi Tivadar, később Réti István és Lyka Károly tanítványa lett. Művészi eszköztára több forrásra is támaszkodott. Nagy hatással voltak rá a hazai neoklasszicista törekvések, főiskolai gyakorlatát a nagybányai művésztelepen töltötte, Onódi Bélával közösen pedig felkeresték a kecskeméti művésztelepet. 1924-ben Barbizonba, majd Párizsba látogatott, ahol a rousseau-i természetkultusz, a tájkép lélekállapotként való megjelenítésének hatása alá került. 1926-ban a szentendrei művésztelep és a Szentendrei Festők Társaságának alapító tagja lett. Gyermekkori betegsége után keletkezett nagyothallása és beszédnehézségei miatt visszahúzódó, a saját álomvilágába merülő személyiség volt. Ember és természet különös kapcsolata, gazdag színekben felszabaduló álomvilág és a realitás lényegi összefüggései érhetők tetten festményein. Lírai megfogalmazású, bensőséges lelki tájképek, személyes hangvétellű önarcképek, a metafizikus festészet ihlette egyedi motívumkészlettel kísérletező szuggesztív víziói alkotják életművét. Fátyolos, homogén színmezők és apró ecsetvonások által rajzolódik ki a Bükkös-patak környéki látvány. Állandó motívuma, a szentendrei táj a szabad önkifejezés oldottabb formáinak és koloritjainak színtere.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Falemez / tempera

Méret:

Képméret: 36 x 43,5 cm, K:40,5 x 48 cm

Események

Festmény
készítése

mikor

1934

ki

Paizs Goebel Jenő (1896-1944)

hol

Kulcsszavak

- Grafika